

2385 16. Dec. 1895: 2. Beh. af Lovf. om Kontorudg. til forst. Retsbetjentembeder. 2386

idet den indeholder en ny Bestemmelse. I Bemærkningerne til Lovforslaget er det udtalt, at Bestemmelsen er et Sideslykke til Bestemmelsen i Lov af 1ste April 1888 § 8, hvorved Ministeren bemyndiges til at tilstaa Retsbetjente, som erklære, at de ikke ønske at tage Kopier af Dokumenter, der indleveres til Tinglæsning, en Godtgørelse, der svarer til den Tredjedel, der bliver fradragen Kontorholdsvederlaget af Hensyn til Kopieringen. Jeg skal komme til nærmere at omtale dette. Den Gang var det ærede Medlem for Ddenje Amts 8de Valgkreds (H. Holm) Formand og Ordfører for det vedkommende Udvalg, og det viser sig, synes jeg, at selv en teologisk Kandidat ikke er inde i alle Forretninger paa et Herredskontor, og at han ikke har givet sig Tid til at undersøge, hvorfor denne Tredjedel fradrages Kontorholdsvederlaget. Hovedbestemmelsen desangaaende findes i Sportelreglementets § 77, der findes citeret i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke nærmere citere den her. Deri udtales det, at Genparten skal være bekræftet, men det behøver ikke at være af Udstederen af Dokumentet, saaledes som senere forklaret i ministerielle Skrivelser. Det er nok, naar den er bekræftet af Rekvirenten eller den, der indleverer Dokumentet til Tinglæsning paa Udstederens Begne, naar denne ikke selv indleverer det. I en ministeriel Skrivelse af 6te April 1862 er det udtalt, at Kopipenge ikke maa kræves, medmindre Genparten virkeligt tages; men som man ved, er dette i Praksis blevet forstaaet saaledes, at der, selv om der indleveres en Genpart, naar denne ikke er bekræftet, tages fuld Betaling, som om hele Genparten var tagen paa Herredskontoret. Det er et underligt Forhold, der her eksisterer, idet nogle Retsbetjente tage Genpart, men andre ikke, selv om der ikke indleveres Genpart. Saaledes kan man finde, at en Herredsfoged tager Genpart, men at den næste Embedsmand i samme Embede ikke gør det. Det er et besynderligt og forvasket Forhold. Derfor paatrænger sig straks det Spørgsmaal: Hvorfor tages der Genpart? Er det, for at man skal have to Eksemplarer af Tinglæsningsprotokollen? Nej, det er det ikke; dette er flere Gange udtrykkelig udtalt i ministerielle Skrivelser. I Anledning af et gennem Amtmanden paa Bornholm indkommet

Andragende udtaler Rancelliet i Skrivelse af 13de Juli 1830, at Kopier ikke kunde benyttes til Dannelsen af Duplikatpantebøger. Og i den allerjævneste Tid har en Skrivelse fra Justitsministeriet, der findes optagen i „Berlingste Tidende“ for 10de December d. A., udtrykkelig udtalt, at „Tilvejebringen af Kopier af de til Tinglæsning indleverede Dokumenter ifftun have til Hensigt at fremme Ekspeditionen af disse ved at muliggøre det originale Dokumentes Tilbagelevering for Indførelsen i Pantebogen og saaledes kan undlades, hvor dette Hensyn ikke taler derfor.“ Dette er Meningen med Genparten, og Meningen er ikke, at den skal kunne benyttes til Dannelsen af en Duplikatpantebog. Nu er Forholdet vel det, at enkelte Retsbetjente ere saa omhyggelige, at de opbevare Papirerne paa Ting- og Arresthuset, medens de have Skode- og Pantebøgerne paa selve Retskontoret. Der kan vel siges at være en vis Betryggelse heri, at Dokumenterne ere paa to forskellige Steder; men Meningen er, som udtalt i de ministerielle Skrivelser, at det kun er for at befordre Ekspeditionen af Dokumenterne, at Genparten indleveres. Nu er man altsaa klar over, hvorfor disse Genparten skulle indleveres, og derfor bliver Sportelreglementets § 77 heller ikke strengt overholdt, idet Justitsministeriet vel har paalagt Retsbetjentene at paase, at der indleveres Genparten, men dog, som nærmere forklaret, lader dette være vedkommende Partis egen Sag. Naar han vil finde sig i, at Dokumentet opholdes for at indføres i Panteprotokollen, bliver det hans egen Sag. — Det næste Spørgsmaal bliver om Kopipengenes Størrelse. Derom er det udtalt i Ministerialskrivelse 12te Marts 1863, at den beror paa privat Overenskomst mellem Parterne, og der findes et intet Lovbud i saa Henseende. Men hvorledes forholder det sig med de private Overenskomster? Om der tidligere har været sluttet saadanne, tør jeg ikke sige; men nu er det i alt Fald saaledes, at Beløbet ensidig bestemmes fra Retsbetjentens Side, hvilket, som anført i Betænkningen, har givet Anledning til, at det fra Tid til anden er blevet forhøjet, og at de Beløb, som nu tages i Kopipenge, ikke ere saa ganske smaa. For at illustrere dette skal jeg nærmere oplyse det med nogle Eksempler,